Anul X, No. 4. Prețul 1 Leu Timișoara, 15 Iulie 1936

CRAIUL ROMÂNESC

Svastica Banatului

Organ al Partidului Național-Creștin sub patronajul președinților județelor Timiș-Torontal, Severin și Caraș

Abonamente anuale:	Director:	Redacția și Administrația:
Instituțiuni . . . . . . 1000.— Lei	ALEXANDRU ȚIERANU	Timișoara, Cetate.
Firme, Intreprinderi . . . 500.— „	Redactor-Șef:	Palatul Camerei de Comerț
Intelectuali . . . . . . 200 — „	Preot HORIA VIȘOIU	
Plugari, muncitori, studenți 60.— „		
Prețul: 1 Leu exemplarul		

Etica naționalismului arian

Valoarea omului în P. N. C.

de Al. Țieranu

Naționalismul popoarelor ariene din Europa are aceeași bază etică. Caracterul neamurilor este determinat prin sânge. Fiind sângele comun, la toate popoarele ariene, este evident, că și însușirile de rasă, răsărite din acest sânge comun, să fie la fel.

Sângele formează rasa.

Rasa trece peste granițe politice și peste neamuri. Ea rămâne curată chiar și acolo, unde influențele climatice sau deosebirile de limbi ar produce o aparentă diferență.

Acest adevăr reverificat și susținut de cei mai de seamă oameni de înaltă știință, nu prea este răspândit, prin România.

Ce este etica?

Sub etică înțelegem o proprietate comună, la indivizi din același neam, de a concepe, la fel, noțiunile de moralitate și cultură, în toate domeniile vieții materiale și spirituale.

Sub caracter înțelegem felul de a fi a individului, iar etica este legea sângelui care ne ordonă cum trebue să fim.

Anticipez aceasta explicație filozofică — de felul cărora nu veți afla printre preocupările, democraților — ca să demonstrez, că lumea spirituală a naționaliștilor se deosebește cu totul de cea democrată. Este firesc, prin urmare, ca și programul și munca noastră să fie cu totul deosebită.

Politicianii și publiciștii jidoviți au tot interesul să oprească aducerea în discuție a criteriului etic, care — odată întronat, — i-ar alunga imediat din locurile ce ocupă pe nedrept și în paguba Neamului.

Naționalism există numai unul singur: Naționalismul conștiinței de rasă, bazat pe etica neamului.

Tot ce este lipsit de aceasta bază fundamentală și se numește totuși de naționalism, rămâne o simplă excrocherie sentimentală sau crasă inconștiență.

Adevăratul naționalism își are ideologia și manierele sale proprii. Nu are nimica comun cu așa zisa democrație, căreia se opune, ca directivă contrară.

El ridică în posturile de comandă, pe cei mai chemați fii ai Neamului, trecuți minuțios prin examenul valorii etice și de rasă

Omul se înregimentează în ierarchia națională, după valoarea ce zace în sângele, inima și creerul său. Alt criteriu de încadrare nu există la naționaliștii adevărați.

Acest criteriu de încadrare este acceptat și de P. N. C. care are la conducere, pe A. C. Cuza, absolutul cinstei politice în România și pe O. Goga sufletul probat al supremei dragoste de Neam.

„Am intrat, integral, în disciplina cuzistă!" — mi a spus dl. Goga, cu privirea pierdută în zare, conștient de marea importață a mărturisirei acestui greu angajament.

Fruntașii P. N. C. reprezintă în cel mai strălucit mod eticul românesc. Valoarea lor este reală și mare.

Guralivii, afaceriștii, mincinoșii, demagogii, nedisciplinații sunt considerați de indesirabili și poftiți să plece, dacă sunt, pentrucă în mișcarea naționalistă, asemenea elemente nagative și potrivnice nu au ce căuta.

Nu prin intregi, reclamă de târg, zgomot, avere sau vervă demagogică se poate activa în P. N. C. Aceste calități jidovești fac pe om nevrednic de a fi considerat de camerad de către membri P. N. C.

Modestia, cinstea și munca sunt calitățile prin care fiecare membru poate înainta în P. N. C.

Abea a trecut nu an dela fuziune și mult balast a fost debarcat din P. N. C. Micile asperitați unde ar mai fi, se vor netezi de sine și aceia cari nu se vor putea încadra în disciplina și manierile naționaliste ale P. N. C, în curând vor pleca de bună voie, văzându-se indezirabili în partid.

Aceste eliminări de organisme străine formează un title de onoare a P. N. C. dovedindu i capacitatea de purificare și normalizare a vieții publice.

Ocrotirea elementelor potrivnice disciplinei ar inseamna pentru fruntași: un certificat de incapacitate și pentru partid: moartea sigură.

Valoarea omului nu se cântărește după titluri, bogății, combinațiuni, interese personale, ci după puterea și capacitatea lui de a aduce mai mult folos binelui obștesc, lăsând la o parte interesele personale.

Capacitatea politică nu se măsoară după diplome, funcții, situațiuni, legături familiare, ci după capacitat a individului de a cunoaște, la prima vedere, importanța fiecărui fapt social ce se petrece și să indice momentan soluțiunea potrivită.

Valoarea cuvântărilor nu se apreciează după critica ce li-o face un profesor universitar, ci după impresia ce au lăsat asupra auditorului.

Țipătul isteric și gesticulările nebune, nu au dorul să convigă pe nimeni, deci se consideră drept defecte urâte.

Cine se laudă mereu, nu are nici o valoare.

Critica nefavorabilă, bârfirea adversarilor, batjocorirea autorităților publice, sunt opere negative, pe cari le detestăm, pentrucă din acest negativism se naște anărhia, care biciuind cele mai inferioare instructe omenești, duce la desagregarea neamului și pierire. Prin aceste opere se recunosc agenții comuniști, dușmanii românismului.

Priviți la Bela Kuhn sau Roza Luxemburg. Ce propagandă au făcut?

Au bârfit batjocorit și calomniat pe toți oamenii de știință ofițerii decorați, pe front, funcționari, preoți, etc. târându-i în murdăria gurilor lor criminale.

Exact așa fac unii la noi și mai au pretenția de a fi considerați de oameni de cultură.

P. N. C. înfierează pe acești anarhiști, cari fac propagandă desmățului comunist, — indiferent ce și cum se vor fi numind.

Oamenii se judecă după fapte, nu după vorbe.

Pentru țărani

de Dr. I. Doboșan

Prin decretul regal despre valorificarea grâului se iau diferite dispozițiuni privitor la prețul grâului, la declararea cantității recoltei, a terenului insămânțat precum și privitor la măciniș.

Fiind acum aceastea chestiuni de actualitate credem că facem un lucru de folos dacă în legătură cu amințitul decret dăm lămuririle necesare țăranului nostru.

In art. 1 din decret se stabilește că pentru lunile Iulie, August Septembrie și Octombrie prețul grâului este de 35 000 Lei vagonul — adecă 350 Lei maja metrică — având greutatea hectolitrică de 77 kg. și 3% corpuri străine; prețul se înțelege franco-gară, adecă dus la gară; acest preț însă este minimal, adecă cel mai mic, sub care nimeni nu va putea cumpăra grâu; dacă grâul ca calitate este mai bun sau conține mai puține corpuri străine, atunci și prețul e mai bun.

Țăranul nostru deci trebue să grijască ca grâul lui să fie bine ciuruit și curățit ca comerciantul să nu poată face esceptiuni că grâul ar conține mai multe corpuri străine decât 3% și să-i reducă prețul in pǎguba lui, căci calitatea și așa nu o poate schimba.

In decretul regal se mai spune că dacă calitatea grâului e mai bună ca 77 kg. greutate hectolitră, atunci de fiecare kg. prețul se mărește cu 1%; de exempiu, dacă cineva are grâu de 80 greutate hectolitrică atunci poate cere pentru grâu ca preț cu 3% mai mult decât prețul minimal; asemenea se va scădea cu un procent prețul grâului dacă cu cel puțin un procent mai mult se găsesc corpuri străine peste cele 3% stabilite la prețul minimal; săcara se considera numai jumătate corp străin.

Și în anul acesta ca și în anii trecuți se asigură și se dă exportatorilor de grân o primă de 10.000 Lei la vagon.

Aceasta primă de revalorificare o primesc exportatorii dela stat prin Banca Națională și nu înfluențează întru nimic prețul grâului fixat prin decret, deci țăranii se fie atenți și să nu se lase seduși de agenții cari umblă să cumpere grâu și cari ar incerca să le scade prețul sub titlu că prima de export nu le-ar plăti statul.

Guvernul țării noastre are oferte pentru exportarea grâului și cum anul acesta recolta de grâu se arată a fi bună atât în calitate cât și în cantitate, depinde numai de guvernul țării să îndrume comerțul grâului în așa fel ca țăranul să nu fie păgubit.

Și pentru ca țăranul să și poată face calculul că anume de ce cantitate, are lipsă pentru pâne, pentru sămânță și alte cheltueli, și ce îi rămâne pentru vânzare, este necesar ca să termine cu treeratul, când va putea ști precis ce cantitate de grâu are; iar până atunci se fie lăsat în pace și se fie crutat de vizita agenților fiscali pentru încasarea dărilor căci altcum dacă țăranul va fi silit ca acum momentan să și plătească dările ușor se poate întâmpla ca comercianții de grâu să se folosască de aceasta împrejurare și sub diferite pretexte se micșorează prețul grâului

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Sus inima Români, Izbândă!

de prof. Dr. Aurel Contrea

„Dă-mi mie inimă, şi toate celelalte ia-mi-le!“ spuneau strămoşii noştri. Cu asemenea percepte poporul roman, pornit din micul judeţ al Laţiului a cucerit Italia întreagă, apoi Mediterana şi înfârşit şi-a întins stăpânirea peste toate ţările ce interesa civilizaţia de atunci, mărginindu-se cu deşertul.

In vremile acestea de cumplită criză şi nesiguranţă internă şi externa e ceasul din urmă când trebue să revenim la virtuţile sufleteşti.

Partidul Naţional-Creştin, născut din ideea Creştină, generoasă şi izbânditoare, este un partid în necunoştinţă de tranzacţii materiale. El s'a născut din concepţii sufleteşti, din schintei ce s'au aprins din inima unui poet: **Octavian Goga** — şi a unui gânditor al naţionalismului integral: **A. C. Cuza.**

Când două sarcini electrice s'ating: se aprinde cerul; când gândurile acestui poet şi ale acestuilalt înalt Cugetător s'ating: se'nflăcărează orizontul de gândire al unui neam întreg.

Şi dela un capăt al ţării la altul vin solii însufleţirei cu steagul în frunte, cu jurământul n inimă şi svastica la braţ!

Oh, e mult de-atunci, e prea multă vreme decând Românismul nu mai are ideal de luptă. Peste lipsurile orfanilor, peste rănile suferinzilor s'a întins linţoiul funebru al nepăsării.

Toţi se ocupă de grijile lor mărunte, de patimi şi ranchiune meschine, de interes de gaşcă.

Patria este lăsată pradă destinului întâmplării şi toţi fiii ţării se cred în siguranţă sub acest firmament de nepăsare, ca victimele dela Cotroceni sub putredele balustrade.

Voi însă, tineret al ţării, să veghiaţi din umbră; din umbră şi lumină. In voi stă increderea neamului, voi sunteţi viitorul lui şi zestrea lui cea bună

Vă înşiraţi în rândurile noastre nu de dragul fastului deşert, ci din convingere, din pătrunderea justă a realităţii, din nemăsurată iubire de ţară.

Increderea ce inspiraţi să se reazime pe-o muncă, ce se ştie temeinică şi laborioasă.

Glasul Apostolilor noştri stârnească larg ecou in inimele voastre. Veniţi cu toţi în şiruri dese la biruinţa neamului românesc.

Naţionalismul constructiv

de Dr. I. Doboşan

In timpurile din urmă se poate constata că mişcarea naţională şi românească pornită cu scopul de a promova elementul românesc ca un just deziderat al neamului român, prinde tot mai mult teren şi se manifestă tot mai puternic pe teren politic, social, profesional, economic şi cultural cu tendinţa vădítă de consolidare naţională.

Aceasta mişcare îşi are obârşia sa în principiile wilsoniene pe baza cărora după războiul mondial noui state naţionale s'au creat, iar statele naţionale existente au înglobat în hotarele lor pe fraţii de aceeaşi rasă şi naţionalitate, cari până aci au trăit sub dominaţiune străină.

Mişcarea naţionalistă ce se manifestă în zilele noastre este deci continuarea realizărilor pe bază naţională într'o formă mai pronunţată şi în temeiul principiilor enunţate de după războiul mondial cari stau la temelia statelor naţionale.

In virtutea naţionalismului constructiv, — patriotismul curat, care izvoreşte din zăcămintele inepuizabile de conştiinţă naţională ale neamului român, îşi revendică drepturile sale; acest patriotism trebue îmbrăţişat, cultivat şi îndrumat pe căile care duc la izbândă. —

In această epocă de prefacere sufletească a neamului român şi în opera de purificare naţională partidul naţional-creştin merge pe drumul marilor revendicări naţionale, el este condus în lupta aceasta constructivă de respectul legalităţii şi al ordinei îmbrăţişând cu o deosebită grijă chestiunea conservării etnice a neamului român.

Aspiraţiunile încă nesatisfăcute ale poporului român aşteaptă şi pretind o guvernare întemeiată pe renaşterea naţională. Nu se pot baza pe democraţie populară ci numai pe cea naţională şi constructivă.

Vechile organisme politice nu se mai potrivesc cu timpurile de azi şi nu mai sunt apte a satisface recerinţele impuse de vremurile mari ale neamului român. Dacă vrem să ne păstrăm fiinţa etnică şi primatul elementului român, în România întregită trebue să ştim şi să vrem a organiza viaţa socială, economică, financiară culturală şi politică în aşa fel ca supremaţia elementului român să devină o realitate.

(Continuare în pagina 3 a)

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Economice

DROJDIA

Drojdia monopolizată de aceşti 3 mari industriaşi, fabricanţi, le aduce anul venit net de lei 148,000.000 din care numai o parte rămâne in ţară.. restul din pur patriotism — vorba D-lui Costui Stoicescu la adunarea Generală a Creditului industrial din anul acesta — o ascund fie în ţară fie'n străinătate în moral şi forma cunoscută de marile bănci din Capitală, astfel că, dela 1924 începând adecă de 12 ani — decând au încheiat fabricanţii de drojdie — alianţa lor zisă şi sindicatul drojdiei au realizat beneficiu de aproape 2 miliarde lei, din care nici un sfert n'a rămas în ţară, Iar aceasta se numeşte secarea de viagă a acestei ţări, a acestui neam, făr a i da în schimb aceia ce i-se cuvine.

Ca statul să desfiinţeze acest sindicat zis şi trust al drojdiei trebue să urce actualele taxe de consumaţie la dublu adecă câte 50 lei de fiecare Klg. şi totodată să se ia măsuri drastice ca preţul actual de desfacere să nu fie urcat.

In forma aceasta vom desfiinţa, trustul drojdi i statul va incasa în plus peste 180 milioane, vom ieftini drojdea lăsând astfel liberă concurenţă (sunt azi în fiinţă vre-o 10—12 fabrici de drojdie, dar lucrează numai 3, restul primesc dela cele ce sunt în funcţie „apanage“ adecă o despăgubire egală cu cantitatea de drojdie ce ar putea fi fabricată, adecă sunt „intreţinutele“ acestor trei câştigul este deci al fabricanţilor iar şomerii celor ce nu lucrează îi întreţine: statul prin Casa muncii şi Comunele.

Ce frumoasă politică de ocrotire a muncitorilor şi ce beneficiu realizează cei trei fabricanţi? Cum râd şi şi bat joc de ţara noastră, de poporul nostru, aceşti trei dictatori, nesupăraţi de nimeni, şi ca dovadă în fieful lor sunt adevăraţi regi neîncoronaţi. Poftim, cedeţi şi cercetaţi puterea lor în ori-ce domeniu în ţara aceasta şi vă veţi convinge!? Au fabrici de spirt, rafinării, îngrăşătorii de vite cornute şi porci, fabrică de apă gazoasă, fabrică de bere, ţesătorii' fabrică de ştofe pt. dame, şi alte materiale, proprietari de palate şi case multe . . . multe în ţară şi mai cu seamă în străinătate . . . iar contribuţia lor la susţinerea acestui stat este minimă

*

Atragem atenţiunea românilor de bine, deputaţi şi senatori ca să intervină la guvernul acestei ţări cât de în grab, ca în baza deplinelor puteri prin decrete să majoreze taxa de consumaţie actuală la drojdie la dublu adecă la 50 Klg. şi astfel va realiza un venit de lei 180 milioane în plus anual, venit aşa de necesar azi pentru umplerea atâtor goluri şi pentru alinarea atâtor suferinţe . .

Nu lovim în consumenţi ci în capitaliştii acăror beneficii sfidează sărăcia noastră lovim în profitori — veneticii, cari sunt ori când duşmani şi trădători ai acestui neam ori acestui pământ, bun de exploatare pe căi posibile şi imposibile din vina din complicitatea şi desmăţul ce domneşte la noi în ţară.

*

Altă drojdie . . .

este capitalul „fugit“ din ţară dela 1930 incepând. **Să se ştie în toate ţara că, dela stabilizarea leului din 1930 până în 1936 s'a „dus“ au „fugit“ din ţară în străinătate, 17 miliarde lei aur.** (vezi tot declaraţia D lui Costin Stoicescu adtor la Banca Naţională la adunarea generală a creditului Industrial de faţă fiind între alţii si Dl Const. I. Brătianu preşedintele partidului Naţional Liberal).

Or acest capital în ţară a fost realizat, iar profitorii şi beneficiarii acestui capital n'au plătit nici un impozit — ca venit — statului.

Ce însemnează evasiune? Patriotism, nu! Frica de războiu? Nu! atunci?! Siguranţa zilei de mâine în ţară străină. Pofta de câştig mai departe, valută forte, şi deci ruinarea valutei noastre. Iată deci manoperile acestor patrioţi!

De ce este leul nostru cotat aşa de slab la Zürich, Londra, Paris, Waschington sau Roma?

Primul motiv este evasiunea al doilea motiv neîncrederea în noi înşine (Vorba vine, acelora cari au fugit s'au au lăsat să fugă capitalul din ţară). Alt motiv: politica economică, sistemul vamal, nestabilitatea în politica internă şi neincrederea faţă de alţii.

Capitalul rămas în ţară realizat din veniturile atâtor surse de câştig a început afluxul spre clădiri.

Spre pildă: Numai în Bucureşti tot dela 1630 începând s'a clădit în valoare de 12 miliarde lei hârtie, în provinci de peste 5 miliarde lei hârtie.

Acest capital — zis venit — era ascuns fie în saltele fie în bănci deci scos din circulaţie.

A evadat dela impozitare.

Avem o lege o evasiunii fiscale . . este — bună — rea (cea iniţială era bună, însă parlamentul a plămădit-o aşa că a eşit din cal măgar) resultatul să vede la amenzile din contravenţii pe ţară şi atunci se explică totul.

Acest capital evadat — punem cazul că, a fost folosit în clădiri şi ale construcţii — a fost neinpozitat până la 5 Mai 1934, folosul însă l au tras tot acei ce au comis evasiunea.

Dreptatea cere ca toate clădirile dela 1930 începând să fie impozitate retroactiv şi astfel vom realiza un venit de 600 milioane.

Iată deci un nou venit suportabil — şi pe bună dreptete de toţi acei cari au evadat dela impozitare.

Este de dreptate echitabil, just, social şi cinstit aşa cere morala, aşa cere mulţimea mută care este Anonimă însă prezentă la indeplinirea datorinţelor cetăţeneşti cu obolul şi cu viaţa — jertfa de sine — ca toţi aceştia cari au construt dela 1930 începând să fie impozitaţi retractiv pe 5 ani după clădirile lescutite dela 1930—1934, ieşite în acest interval ca ciupercile după ploi. . .

Vor protesta, vor înainta memorii, vor încerca diferite manopere şiute, resultatul va fi însă zero dacă se vor lovi de voinţa şi de hotărârea neclintită a celor chemaţi să vegheze ca dreptatea să se facă ţării şi fiilor ei cari au lipsă de scule pentru apărarea unui patrimoniu lăsat moştenire de eroi cunoscuţi şi necunoscuţi nouă — beneficiarilor — cari avem mai puţin dreptul la beneficiile acestea câştigate în forma şi felul ştiut.

Videant Consules!

Ilia I. Adam

Eroismul jidanilor!

de Horia Vișoiu

Tocmai când iubitul și activul nostru director Alexandru Ţieranu îmi cerea obișnuitul articol pentru „Grai și Svastică" care peste două ceasuri trebuia să vadă lumina tiparului, în modestul meu birou redacțional, intră un român, invalid de războiu, care începe să-și verse necazul, istorisindu-ne cu lacrimi în ochi durerea sufletului său. Sunt invalid de războiu, și mi-am lăsat o mână pe câmpul de luptă înfruntând neînfricat — cum e românul — gloanțele dușmane, pentru apărarea pământului meu strămoșesc. Şi azi cu multă strângere de inimă, m'am hotărât să viu să-ți mărturisesc necazul, părinte, Dtale, care te văd că ești un luptător vrednic al românismului, alături de toți camarazii Dtale dela această gazetă pe care în fiecare Sâmbătă o așteptăm cu nerăbdare. E vorba de o intervenție pentru mine ca român năcăjit în țara mea. Ași vrea și eu să pot obține un drept pentru a deschide o tutungerie, dar e imposibil. Scrieți Vă rog la ziar. Dar dacă se vor îndura cei chemați să mă ajute.

Induioșat de această rugăminte a bietului meu frate de acelaș sânge, ajuns în țara pentru care s'a jertfit, fără ajutor, am renunțat de a mai serie articolul cerut, înțelegând de o sacră datorie a înfățișa în aceste șire tragedia vieții unui român în țara lui Gum? In această țară făurită prin atâtea jertfe de vieți românești, nu se găsește un mijloc de existență nici măcar pentru mucenicii acestui neam? Atât de superlativă este lașitatea noastră? Oare câți dintre tutungerii metropolei Banatului sunt români? Intrați în orice tutungerie, și veți fi serviți în limba lui Arpad, de specimene cu nasul coroiat sau de balabustele lor!!! Dar întrebați români, câți invalizi de războiu jidani numără statistica I. O. V.-ului din județul Timiș? **Din aproape 10 000 de invalizi ai acestui județ nu se găsește nici un jidan!**

Iată eroismul piraților cu perciuni! In timpul războiului aceste javre nu erau decât dezertori, profitori ai situațiilor, sau exploatatorii celor rămași acasă, pentruca azi să monopolizeze toate funcțiile, sursele de venit, și comerțul românesc, făcând pe eroii neamului!

Oare până când va mai dăinui batjocorirea sufletului românesc de către aceste lipitori perciunate?

Treziți-Vă Români! Deșteptați-Vă din letargia toleranței voastre condamnabile! Nu mai permiteți pângănirea jertfelor sfințite cu sângele părinților voștrii, de către acești venetici și uneltele lor!

Rupeți lanțurile robiei jidovești, și încolonați-Vă în jurul drapelului biruitor cu svastică, pornind la lupta desrobirii, — sub comanda purtătorilor de credință și dreptate românească, — A. C. Cuza și Octavian Goga, — până la definitiva isbândă a neamului românesc!

—

Ce vrea țăranul român

de Nicolae Badiu

Războiul mondial pornit sub impulsul ideilor naționale s'a sfârșit prin triumful principiului care i-a stat la bază. Tot așa și frământările politice și sociale de după războiu trebue să aibă un singur sfârșit, triumful integral al ideii naționale, adecă în țara noastră dominația poporului român, nu numai pe teren politic ci și pe cel economic.

Ce vedem însă în realitate?

O parte a națiunii nesocotindu-și interesele sale vitale se înjugă la carul internaționalismului destructiv născocit de creerii bolnavi și nervii desechilibrați ai iudaismului Masonic.

Oamenii, cari pretind a vrea binele țărănimii în setea lor nebună de a lua frânele puterii în mână flutură în fața românului năucit de politică, stindardul unei democrații false și care niciodată nu s'a potrivit cu firea românului iubitor de ordine și care ori și ce s'ar zice are o disciplină sufletească instructivă și nu creată prin înfluința cazarmei sovietice.

Țăranul român nu vrea, și nici nu are lipsă ca să-și reconstitue vitalitatea sa cu ajutorul unor forțe anarhice. Țăranul român a mai văzut, că politica e o cloacă în care inundă paraziții. Şi în fine țăranul român nu vrea alt ceva decât să-și păstreze pământul dobândit prin sângele său și a strămoșilor săi și mai vrea apoi ca tot prin fii săi să țină în mână industria și comerțul țării sale, care să se cheme nu numai România, dar în care de fapt să domnească „românii și armonia".

Naționalismul constructiv

(Continuare din pag. 2-a)

Iată ce înțelegem noi prin naționalismul constructiv.

Partidul național-creștin are în programul său înscrise aceste deziderate, are și bărbați luminați cari vreau și știu activa pentru renașterea națională. Noi vrem ca românul să fie stăpân la el acasă și pentruca să fie stăpân trebue să fie naționalist și creștin căci numai așa putem înfăptui România a Românilor.

Citiți și răspândiți „Svastica Banatului"

Pacifistul Leon Blum

Leon Blum, șeful muncitorimei franceze, amețite de socialismul maxist, este mare acționar la uzinele Weiller, în care se fabrică motoarele pentru aeroplane „Iupiter."

Indată după încheierea pactului franco-rus, firma Weiller și-a deschis o filială, în Rusia Ca director al acestei fabrici a fost angajat chiar fiul lui Blum, inginerul Robert Blum, care până atunci a fost un modest angajat al firmei de automobile Peugeot.

Astfel ajunge pacifistul jidan cointeresat la câștigurile industriei de războiu. Se vede ce interes are internaționalul jidan Blum ca să mențină pacea între popoare.

—

Creștini, nu umblați la avocați, medici sau prăvălii jidovești!

Invățământul secundar falimentar

de Alex. Ţieranu

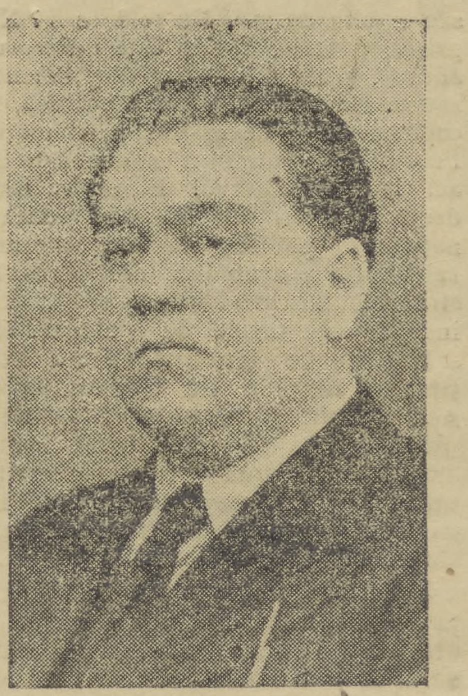

Dl. profesor Mișu Popescu, din Timișoara scoate o gazetă: „Educația Națională" în care, ocupându-se de educația tineretului, descrie o serie de abuzuri, pe care le-ar fi comis studenții cu ocazia congreselor studențești, prin trenuri, restaurante, prăvălii, etc. și constată lipsa totală de disciplină la tineretul de azi.

Articolul se termină astfel:

„Dacă aceasta înseamnă educație și bună creștere, în partidele din care fac parte, cu sau fără jurământ la biserică câștigăm tot mai puternic credința că cu astfel de generații nu se poate menține în țara noastră ceea ce ne-au lăsat bătrânii nostri și, creațile celor din urmă."

„Ne trebuesc generații curajoase cinstite și disciplinate, dar desorganizarea din ultima vreme, lipsa de scrupul a presei și a multor profesori și educatori din toate gradele de învățământ, au creiat situațiunea cu adevărat de plâns de azi"

Constatarea d-lui profesor este absolut justă, dar teza este pusă cam greșit, pentrucă dânsul trebue să știe, că nu toate partidele politice au stricat tineretul. Nu jurământul depus în Biserică, a putut fi cauza, că studențimea a ajuns într'o stare, în care dl profesor o aflǎ de plâns.

Face aluzii la mișcarea naționalistă, — pentrucă comuniștii nu au dus tineretul la Biserică să-l jure, — iar noi naționaliștii, pretindem să nu purtăm nici o umbră de vină a dezastrului constatat de dl Popescu. Contrar. Noi susținem, **Dacă mai există astăzi încă ceva disciplinat și ordonat în aceasta studențime, este opera exclusivă a mișcării naționaliste de nuanță veche.**

Acei cari au comis ilegalitățile relatate de dl Popescu, nu au fost studenți. Studenții nu se pot purtă, ca derbedeii de stradă, sau ca banditii din drumul mare. Dacă — ceeace nu credem — s'ar fi întâmplat ce descrie dl profesor, ne am rușina în fața lumei.

Este adevărată constatarea lipsei totale de disciplină.

Vina o poartă însă profesorii, cari înscriși în partide, fac **politică în paguba educației tineretului.**

Onoare excepțiunilor!

Aceste excepțiuni o formează numai profesorii naționaliști, cari în școală și afară de școală, propagă dragostea față de Hristos, Rege și Națiune, iar acest fel de a face politică nu a putut duce la demoralizarea tineretului.

Dar mentalitatea materialistă și democratică, a timpului de după războiu, mentalitatea de gașcă și clică, practicată de partide, prin oameni de nimica, a făcut să apară ca profesori, oameni cari nici odată nu au cutezat să viseze că pot ajunge așa ceva și acești nechemați și needucați s-au prins să facă educația tinerimei.

Rezultatul se vede. Il constată chiar profesorii.

Ne mirăm și întrebăm:

Cum de ați avut sufletul și curajul să lăsați să ajungă la bacalaureat, tineri lipsiți de cel mai elementar simț de onestitate, cinste și respect? Pentru ce ați comis acest atentat împotriva învățământului academic, infectând generația conducătoare de mâine a țării, cu elemente anarhice și incapabile de a reprezenta pe omul de cultură, atât de mult așteptat și dorit de timpurile grele prin care trecem?

Nu critică, dragă Mișule!

Arată-ne măsurile de îndreptare și pune-te singur pe lucru.

Toată țara este cu aceia cari vrean un tineret respectuos, cuminte și eroic.

Ce privește Partidul Național Creștin, noi nu numărăm în sânul nostru, decât studenți idealiști, disciplinați, conștienți de datoria ce o au față de Neam și Țară. Intre aceștia nu există elemente cum sunt cele descrise de dl. Popescu.

Sunt însă și de aceia, cari purtând svastica și cămașa albastră, nu au nimica comun cu Partidul Național Creștin, din care nu fac și nu pot face parte. **Aceștia sunt victimele învățământului secundar falimentar, a Profesorilor cari mereu critică toate și pe toți, dar nu știu da sfaturi bune elevilor.**

Şcoala sistemului falimentar politic, nu poate aduce alte roade, decât falimentare.

Așteptăm propuneri de îndreptare dela profesorii ce toate categoriile — dacă mai sunt încă profesorii adevărați în învățământul secundar.

Ce zic jidanii

Dr. Otto Weininger, medic jidani, scrie în cartea sa: „Geschlecht und Charakter" pagina 438:

„Jidanul este impertinent peste tot și toate le batjocorește; el nu crede în creștinismul creștinului, nu mai vorbesc de cinstea și sinceritatea jidanilor ce se botează.

*

Profesorul jidan Eduard Gans, scrie: „Crucea și botezul nu ajută nimica. Noi rămânem jidani, și peste o sută generații, cum am fost cu 3000 ani, înainte."

*

Jidanul Cohn-Appert, corespondentul lui „Times." din Londra, a scris în 1891: „Fiecare țară trebue să se ferească de jidani, cari trec peste nouă lor patrie, cum trec lăcustele peste lanuri."

*

Despre jidani în anul 1331
In cartea de legi a lui Ruprecht von Freising cetim, la articolul 130:

„Nici un om nu va mânca la jidani, nu-i va chema în casă nu se va scălda cu dânșii.

Cine va mânca pâine jidovească se va afurisi."

La articolul 131, zice: Dacă un jidan necinstește o creștină sau un creștin pe o jidoavcă, ambii vor fi legați laolaltă și arși pe rug."

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Calvarul preoţimei!

de: Horia Vişoiu

Nu cred să existe azi o categorie de slujbaşi ai statului mai oropsită ca şi preoţimea. **Preotului i-se cere totul dar nu i se dă nimic!** Preotul trebue să fie animatorul vieţii culturale a satului, regeneratorul vieţii sociale, promotorul moralei, omul datoriei, pilda vie a cinstei, întruparea blândeţii şi a supunerii, întreţinătorul unei familii cât mai numeroase şi în fine sluga plecată a celui mai unil cetăţean al acestei ţări! In schimb acestui slujbaş al statului care are un rol covârşitor în formarea noilor generaţii şi a caracterelor româneşti, i se aplică din timpurile vitrige de opresiune maghiară — când preotul a fost cel dintâiu care a făcut cunoştiinţa închisorilor şi a baionetelor ungureşti — şi durere şi azi după realizarea idealului naţional a cărei devotat luptător a fost, aceeaş umilinţă batjocoritoare aceeaş palmă usturătoare!

Guvernele şi politicianii toţi câţi s'au perindat la conducerea statului i-au înşelat buna credinţă speculându-i dragostea de neam şi lege, nădejdea într un viitor mai bun al acestui neam. Iar azi prin demagogii ordinare agită poporul înpotriva preotului, care deziluzionat de realizările lor sterile, nu le mai acordă încrederea, Şi atunci răsbunarea: aplicarea tuturor curbelor posibile şi imposibile asupra salarului amărât al preotului, reducându-i prestigiul, transformându-l în cerşitor al existenţii sale.

Preotul să nu facă politică, este lozinca lansată de politicani ajunşi la ciolan, pentrucă tot ei, să constrângă se bietul preot a o practica la bunul lor plac, speculându i situaţia de adevărată mizerie.

Am câştigat aceste convingeri auzind despre următorul dialog dintre un prefect de judeţ al acestei ţări, şi un preot:

D-le Prefect, Vă rog un ajutor pentru biserica din comuna mea, care e pe cale de surpare.

— Ei părinte, întâiu o declaraţie. Te înscrii la noi, primeşti 1, 2, 3, sau 4 sute de mii. Nu te înscrii? Nu primeşti nimic. Acesta este dureroşul adevăr, şi mârşăvia politicei democratice. Dacă face preotul politică, îl condumnă toţi chemaţii şi nechemaţii. Preotul adevărat însă îşi cunoaşte de aci înainte datoria! El nu va face decât politica lui Hristos, politica naţională, politica creştină, singura salvatoare a neamului din ghiarele străinismului, care-i vrea pierire, prin îndepărtarea turmei de păstorul ei!

Iată de ce Guvernele au suprema datorie de a repara o nedreptate, şi a restabili prestigiul ştirbit al preoţimei, prin asigurarea unei independenţe materiale! Numai atunci preotul îşi va putea cu adevărat îndeplini misiunea cu, conştiinciozitate!

Este o ruşine naţională ca preotul bisericii dominante a statului român, să primească salarul unui măturător de stradă, să nu fie plătit de 4 luni, îndurând mizeria şi sbuciumul unei conştiinţe de părinte, în situaţia de aşi vedea familia, fără pâine, în timp ce funcţionarul cel mai modest — fără a avea pregătirea unui preot — îşi petrece vacanţele în staţiunile balneare şi climaterice. Zilele trecute un prieten m'a întrebat în tren: De ce călătoreşti cu bilet întreg?

— Pentrucă de 3 luni nu primesc salarul, şi n'am 240 lei să achit carnetele. La acest răspuns prietenul compătimit zicându mi — ce grea e situaţia aceasta! Iar eu complectez ce ruşine pentru un stat! Şi apoi în afară de alte necazuri urmează 'puhoiu şicanelor din partea unor autorităţi civile, şi a unei părţi din popor care se adequează spiritului anarhic al vremii, vânturat de francmasoni şi uneltele lor.

Şi totuşi preoţimea devotată celor două altare pe cari le serveşte, alui Hristos şi al Patrie, îşi poartă mai departe calvarul...

—

Tineret eroic, slavă ţie!

„Porunca Vremii" scrie despre ingratitudinea (lipsa de recunoştinţă) românească, arătând, că vestita aviatoară Smaranda Brăescu, a cărei renume a cutreerat întreaga lume, se află într'o stare nenorocită, încât nu-şi poate plăti nici biletul de tramvai, de 6 lei.

Scriitorul ne reaminteşte mizeria în care a pierit cel mai mare gânditor şi poet: M. Eminescu. Ne arată că marele artist G. Enescu niciodată nu mai vine în Ţară şi pe alţii la fel.

La aceştia, noi mai putem înşira alte sute de exemple, cari dovedesc, că elementele de mare valoare, între cari sunt şi savanţi cu renume mondial, sărbătoriţi de universităţile străine, cum este Levaditti ş. a. au plecat scârbiţi din România, ca niciodată să nu o mai vază.

Reţinem aceste fapte ca documente indiscutabile ale ingratitudinei noastre româneşti.

Revin la articolul din „Porunca Vremii".

In aceasta gazetă peste două zile cetim o notiţă, care ne înduioşează profund şi ne restabileşte încredea pierdută:

9 ucenici, umili, săraci, muritori de foame, între 12 şi 15 ani, cetind „Porunca Vremii" au adunat ultimul ban, din buzunare şi au trimis 146 lei, la gazetă, pentru Smaranda Brăescu, cu observarea, că în 7 zile vor mai trimite 54 lei, ca să completeze suma la 200 lei.

Vor exista, poate, câini, cari cu nepăsare animalică, vor trece, zimbind dispreţuitor, peste aceasta veste.

Noi însă, obicinuiţi a cotrobăi prin adâncimile cele mai nobile ale sufletului omenesc, ne oprim, cu deplină bucurie şi strigăm:

Am descoperit România pe care o vrem!!

La voi, iubiţi copii fără de nume, ne băgaţi în seamă, zboară toată dragostea, toată admiraţia noastă.

200 de lei ai voştri, câştigaţi foarte amarnic, cu multă trudă şi umilinţă, formează **un capital formidabil,** pe care numai mărimea capitalului vostru sufletesc, îl întrece.

Ce enormă prăpastie între sufletele celor 9 ucenici anonimi şi între ale acelora, cari conduc treburile publice astfel, ca cei mai distinşi fii ai neamului ne pier de foame, iar toţi necinstiţii şi bulendrele, îşi adună averi fantastice.

In gestul ucenicilor necunoscuţi se manifestă vigoarea şi nobleţa Neamului Românesc adevărat.

Ni se strânge inima de durere şi mâhnire când cetim sentinţele de ingratitudine (nerecunoştinţă) ce ni se ard pe frunte, de oameni mari, fraţi, cari ne părăsesc pentru totdeauna.

Noi nu am alungat pe nimeni! Am urmărit cu tot entuziasmul şi toată dragostea cea mai sinceră, pe toţi fii mari ai Neamului. Nu avem nici o complicitate cu aceia cari au nedreptăţit pe cei mai vrednici dintre noi şi protestăm contra netrebnicilor cari nu-i bagă în seamă.

In noi trăeşte sufletul celor 9 ucenici săraci, suflet eroic şi curat.

Nu avem nimic comun cu puternicii zilelor de astăzi, nici cu faptele lor urâte.

Vrem o altă Românie, cu alţi oameni şi cu altă orânduială, în care să guverneze sufletul eroic al tinerimei curate şi viguroase.

ţ.

Cartea milionarului Ford

Henry Ford, marele fabricant de automobile, a scris o carte: „Jidanul internaţional. O problemă mondială", în care demască acţiunea talmudică şi nimicitoare a Cahalului mondial jidovesc, asupra lumei întregi.

Cartea s'a tipărit în 5 milioane de exemplare, fiind tradusă în 26 de limbi.

Efectul acestei cărţi a fost, că milioane de oameni s'au deşteptat şi au cerut suprimarea conspiraţiei mondiale jidoveşti.

Pentru a se răzbuna asupra lui Ford, jidanii au adunat miliarde şi au ridicat uzinele „Motor Company" cu scopul de a'l distruge pe Ford cu maşinele lor „Chevrolett", pe care le-au vândut cu pierdere, numai să nimicească uzinele creştinului antisemit.

Din aceasta luptă economică, Ford a eşit învingător.

Cahalul îngrozit de aceea ce îl aşteaptă a dat ordin să se fure din toate bibliotecile americane, cartea lui Ford.

Azi nicăiri nu se mai găseşte.

Un singur lucru nu ştiu jidanii: Ford va tipări alte milioane de cărţi.

O constatare interesantă

„Eidgenoss", din Lucern (Elveţia) scrie: „Un elveţian nu poate să ajungă ministru de externe în Rusia.

Un jidan (Litvinoff-Finkelstein) poate.

Un elveţian nu poate ajunge ministru preşedinte în Franţa. Un jidan (Leon Blum) poate. Un elveţian, în nici o ţară din lume nu poate ajunge deputat sau judecător.

Jidanul pe toate le poate. In aceste posibilităţi pe cari jidanii le au in mijlocul altor popoare — zace justificarea problemei întregi jidoveşti.

—

Capitalul nu este stăpânul statului, ci servitorul lui.

Naţional creştinii vor pune capitalul să servească statul, şi vor elibera statul din sclăvia capitalului.

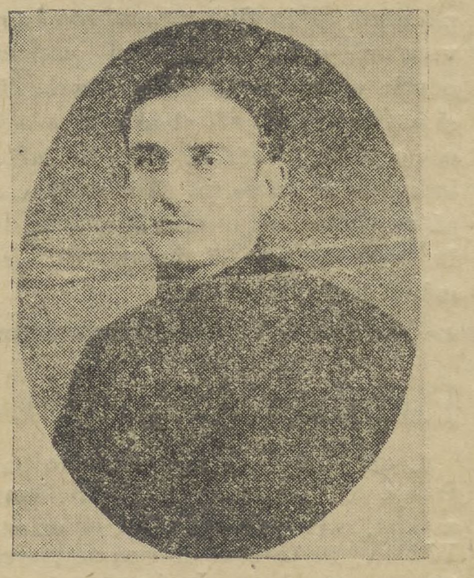

Preot. N. Ciurescu

— Transmitem condolenţele noastre iubitului camerad Ionel Giulianu, şi st. familii, pentru durerea ce i'a încercat prin pierderea scumpei sale mame.

Pensiune Dietetică
Vilă Mărioara
Timişoara V., str. Geml 14. câţiva paşi dela oprirea tramvaiului, sub conducerea **dnei Mărioara Dr. Doboşanu.**
Dietă specială pentru toate maladiile, în special, pentru inimă, ficat, rinichi, şi stomac.
Regim special lacto-vegetarian pentru reumatici, artritici etc.
Abonamente ieftine.

Glumă să fie?

Un avocat, membru a partidului liberal, din Timişoara, ne explică:

„In partidul liberal sunt trei categorii de membri.

In prima categorie sunt aceia, cari roşesc când fură.

In a doua categorie, aceia, cari fură fără să mai roşească.

A treia categorie o formează aceia cari nu numără nimic în partid."

— Actul de constituire şi Programul Partidului Naţional Creştin se poate comanda, la redacţia noastră. Preţul 1 leu broşura. La comanda de peste 100 bucăţi, 20 la sută rabat.

— Rugăm pe toţi fruntaşii noştri, din Banat să ne trimită câte o fotografie, pe carte postală, pentru a o publica în ziar. Clişeele vor apare în gazetă în ordinea cum ne sosesc fotografiile fără a avea vre-o altă importanţă, apariţia mai timpurie sau mai târzie a clişeelor.

— „Svastica Banatului" nu poate să lipsească din nici o casă românească!

— Români, faceţi front unic în jurul bisericii strămoşeşti!

Tipografia Ţara, Timişoara, Str. Matei Corvin No. 3.

BCU Cluj / Central University Library Cluj